

V roce 1945 se lámalo vše. A naděje se mísila s utrpením.

Jiří Padevět vydává další knihu svých charakteristických krátkých povídek s překvapivou pointou. Název knihy tentokrát nikoho nenechá na pochybách, kam jako čtenáři míříme: do posledního roku druhé světové války, do doby, kdy zuří nejkrvavější boje. Konec už je na dohled, stejně jako nový začátek, ten však nepřináší jen radost a naději. Mnozí si ještě potřebují vyřídit účty, zlo se objevuje i na místech, kterým se dosud vyhýbalo, a nikdo neví, zda mu unikne, nebo ne.

„Obrovské množství lidí skutečně jaro roku 1945 jako radostné období pociťovalo, většina z nich dokonce oprávněně. Jako školák v době normalizace jsem se učil o slavné Rudé armádě, která nás všechny zachránila. Neučil jsem se ale o tom, že nové Československo udělalo ze svých Němců (ano, mnozí zradili) občany druhé kategorie a v mnoha případech podporovalo ústy svých nejvyšších představitelů jejich vyhánění a vraždění. Neučil jsem se o tom, že na území obsazeném americkou armádou se podobné excesy prakticky neděly, neučil jsem se ani o tom, že někteří vojáci Rudé armády spáchali na našem území obrovské množství krádeží, řadu znásilnění a vražd. Neučil jsem se o tom, že pobyt Rudé armády v Československu byl novým státem placen,“ říká několikanásobný držitel ocenění Magnesia Litera, spisovatel a ředitel nakladatelství Academia Jiří Padevět.

Jeho kniha zavádí čtenáře právě na místa a do situací, o nichž se příliš nemluvilo, do mezních chvil, v nichž nikdo předem neví, zda přežije, nebo zemře, zda se zařadí mezi vítěze, nebo poražené.

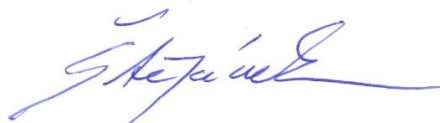
„Kromě obrovského množství lidí, kteří neudělali nic špatného, ale mlčeli ke zlu, jsou pro mne nesporní vítězové tohoto období dva. Jednak humanista Přemysl Pitter, který během své akce Zámky věnoval péči jak židovským, tak německým bezprizorným dětem a nedělal mezi nimi rozdíly. Jednak novinář Michal Mareš, který neváhal psát a publikovat o tom, co se dělo během odsunu Němců. Příznačné je, že první skončil po únoru 1948 v exilu, druhý v komunistickém kriminále,“ říká Padevět.

Naznačuje tak i fakt, že i když mnozí vnímali rok 1945 jako plný naděje, ve skutečnosti byl předzvěstí dalšího temného úseku našich dějin. Už za několik let, po roce 1948, se totiž podle Padevěta začalo na hrůzy roku 1945 úmyslně zapomínat, fakta se zkreslovala, hrdinové se zaměňovali za ty, kteří zklamali.

V případě, že budete mít o novou knihu Jiřího Padevěta zájem, rád Vám ji poskytnu jako recenzní výtisk či recenzní PDF. Samozřejmě se Vám také pokusím zprostředkovat kontakt na autora v případě, že byste měli zájem o rozhovor.

Za nakladatelství Host s díky za spolupráci,

Radek Štěpánek
stepanek@hostbrno.cz
+420 723 877 917

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Stepánek', written in a cursive style.